COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 26.2.2016
COM(2016) 92 final

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

PRIVIND PUNEREA ÎN APLICARE A REGULAMENTULUI (UE) NR. 182/2011

RAPORT AL COMISIEI
CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU PRIVIND PUNEREA ÎN APLICARE A REGULAMENTULUI (UE) NR. 182/2011

1. Introducere

Tratatul de la Lisabona a modificat substanțial cadrul referitor la conferirea de competențe Comisiei, prin introducerea unei distincții între competențele delegate și competențele de executare. Spre deosebire de articolul 290 din TFUE referitor la actele delegate, articolul 291 alineatul (3) din TFUE prevede stabilirea în prealabil, prin regulamente adoptate în conformitate cu procedura legislativă ordinară, a normelor și a principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie. Acest lucru a dus la adoptarea Regulamentului (UE) nr. 182/2011[1].

Articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011 prevede obligația Comisiei de a prezenta Parlamentului European și Consiliului, după cinci ani de la intrarea în vigoare a regulamentului, un raport privind punerea în aplicare a acestuia. Prezentul raport îndeplinește această cerință. În acest sens, raportul se concentrează asupra elementelor nou introduse prin Regulamentul (UE) nr. 182/2011 în comparație cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului, modificată prin Decizia 2006/512/CE a Consiliului, care a furnizat cadrul aplicabil înainte de Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

2. Contextul general și funcționarea Regulamentului (UE) nr. 182/2011

Regulamentul (UE) nr. 182/2011 a intrat în vigoare la 1 martie 2011. Acesta nu a impus adoptarea de măsuri de către statele membre. În ceea ce privește Comisia, regulamentul de procedură standard pentru comitete, menționat la articolul 9 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, a fost adoptat la 8 iulie 2011 și publicat în Jurnalul Oficial la 12 iulie 2011[2]. Regulamentele de procedură ale diferitelor comitete existente au fost adaptate în timp pentru a fi conforme cu noul regulament de procedură standard. Registrul prevăzut la articolul 10 din regulament, care exista deja din 2002, a fost complet reorganizat în 2008 și în 2011 și este în permanență îmbunătățit.

Dispozițiile tranzitorii de la articolul 13, care prevăd o aplicare automată a noilor proceduri la legislația existentă, și de la articolul 14, care se referă la procedurile în curs, au permis aplicarea imediată, de la 1 martie 2011, a Regulamentului (UE) nr. 182/2011 și, prin urmare, efectuarea unei tranziții line.

Comisia informează Parlamentul European și Consiliul prin intermediul rapoartelor sale anuale privind activitatea comitetelor[3]. Tabelul de mai jos prezintă o imagine de ansamblu a activității comitetelor de la intrarea în vigoare a Regulamentului (UE) nr. 182/2011 și în cei

[1] Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie, JO L 55, 28.2.2011, p. 13-18.

[2] JO C 206, 12.7.2011, p. 11.

[3] Rapoartele anuale privind funcționarea comitetelor sunt disponibile la adresa: http://ec.europa.eu/transparency/regcomitology/index.cfm?do=Report.Report

doi ani anteriori. Rapoartele anuale cuprind și date privind procedura de reglementare cu control (PRC), prevăzută de Decizia 1999/468/CE și care se aplică în continuare atunci când acest lucru este prevăzut în actul de bază[4].

	Comitete	Avize	Măsuri adoptate	Avize pozitive	Fără aviz	Avize negative
2009	266	2 091	1 808 (131 PRC)	2 003	78	10
2010	259	1 904	1 812 (164 PRC)	1 783	121	0
2011*	268	1 868	1 788 (163 PRC)	1 789	75	4
2012	270	1 923	1 824 (167 PRC)	1 845	78	0
2013	302	1 916	1 887 (171 PRC)	1 845	50	0
2014	287	1 889	1 728 (165 PRC)	1 838	51	0

Tabelul 1 – Date din rapoartele anuale privind funcționarea comitetelor. Numărul total de avize pozitive emise de comitete poate fi diferit de numărul de acte adoptate de Comisie, dacă actele nu sunt adoptate în anul în care sunt emise avizele, ci în anul următor. * Cifrele se referă la întregul an 2011.

Cifrele arată, în ansamblu, că regulamentul a permis continuarea fără perturbări a sistemului. Dacă se compară cifrele înregistrate după 2011 cu cele din anii anteriori aplicării Regulamentului (UE) nr. 182/2011, se constată că atât numărul de comitete, cât și activitatea acestora au rămas stabile. Numărul de comitete a fost de 266 în 2009 și de 287 în 2014. Similar, numărul de măsuri adoptate a fost de 1 808 în 2009 și de 1 728 în 2014.

Pe baza experienței acumulate, regulamentul a introdus prin articolul 3 o serie de dispoziții legate de activitatea comitetelor, care reflectă practica uzuală, dar nu fuseseră incluse până atunci în legislație. Este vorba de dispoziții privind utilizarea procedurii scrise, de obligația explicită a președintelui de a găsi soluții care se bucură de cel mai larg sprijin posibil în comitet și de posibilitatea de a modifica proiectele de acte înainte de vot, pentru a ține seama de discuțiile din comitet. Aceste dispoziții comune continuă să fie eficiente și utile în sensul asigurării bunei funcționări a comitetelor. Procedura scrisă este utilizată pe scară largă – în 2014 au avut loc 773 de reuniuni ale comitetelor și s-au inițiat 893 de proceduri scrise, cifrele pentru anii anteriori fiind similare – și este un instrument eficient. Activitatea comitetelor rămâne consensuală: majoritatea covârșitoare a avizelor (mult peste 90 %) sunt avize pozitive, cele mai multe dintre acestea fiind adoptate de membrii comitetului prin vot unanim sau prin consens; există foarte puține avize negative și relativ puține cazuri în care nu se emite nici un aviz.

Regulamentul (UE) nr. 182/2011 asigură un cadru juridic exhaustiv pentru exercitarea competențelor de executare de către Comisie. Rezultatul negocierilor referitoare la Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare[5] prevede un angajament din partea instituțiilor de a se abține de la adăugarea în legislația Uniunii a unor cerințe procedurale care ar modifica mecanismele de control instituite prin Regulamentul (UE) nr. 182/2011[6].

[4] A se vedea articolul 12 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

[5] Conform COM(2015) 216 final.

[6] Se estimează că acordul interinstituțional va fi semnat de cele trei instituții în următoarele săptămâni, după aprobarea formală de către Parlamentul European.

În cadrul Comunicării privind o mai bună legiferare[7], Comisia s-a angajat să ia o serie de măsuri menite să îmbunătățească mecanismele, pentru a-i putea asculta mai atent atât pe cetățeni, cât și pe părțile interesate și a fi deschisă la opiniile acestora, în fiecare etapă a procesului de elaborare a politicilor. În ceea ce privește actele de punere în aplicare, Comisia s-a angajat să pună la dispoziția publicului, timp de patru săptămâni, actele de punere în aplicare importante care sunt supuse avizului comitetului, permițând astfel părților interesate să prezinte observații înainte ca statele membre să voteze în cadrul comitetului relevant. Acest lucru va crește semnificativ transparența actelor de punere în aplicare în faza anterioară votului în comitet.

3. Principalele modificări

3.1 Reducerea numărului de proceduri ale comitetelor

Unul dintre obiectivele Regulamentului (UE) nr. 182/2011 a fost simplificarea sistemului prin reducerea numărului de proceduri ale comitetelor. Fostele proceduri de reglementare și de gestionare au fost înlocuite cu procedura de examinare; procedura de consultare a fost menținută. Reducerea numărului de proceduri nu a ridicat probleme deosebite.

3.2 Înființarea Comitetului de apel

Comitetul de apel este o noutate introdusă prin Regulamentul (UE) nr. 182/2011, cu scopul de a crea un al doilea nivel care să poată fi sesizat în legătură cu chestiunile în privința cărora comitetul nu a putut ajunge la un acord. Sesizarea Comitetului de apel este, mai degrabă, o etapă excepțională a procedurii. În situația în care actul de punere în aplicare este considerat necesar, sesizarea Comitetului de apel oferă posibilitatea de a avansa în cazul emiterii unui aviz negativ sau dacă lipsa avizului are efect de blocare[8].

Comitetul de apel a adoptat regulamentul său de procedură la 29 martie 2011. Comisia a efectuat deja, în conformitate cu articolul 14 din regulamentul de procedură (clauza de revizuire), o primă evaluare a modului în care acesta funcționează în practică. Rezultatul acestei revizuiri a fost inclus în raportul anual din 2013 privind activitatea comitetelor[9].

	Numărul total de sesizări ale Comitetului de apel	DG-urile/domeniile de politică vizate	Avize pozitive ale Comitetului de apel	Avize negative ale Comitetului de apel	Lipsa avizului Comitetului de apel	Măsuri adoptate în lipsa avizului
2011	8	Produse de protecție a plantelor, medicamente	2	1	5	5

[7] COM(2015) 215, 19.5.2015.

[8] Lipsa avizului are efect de blocare în cazurile menționate la articolul 5 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, și anume dacă actul respectiv se referă la impozitare, la servicii financiare, la protecția sănătății sau a siguranței oamenilor, animalelor sau plantelor sau la măsuri de salvgardare multilaterale definitive, dacă actul de bază prevede că proiectul de act de punere în aplicare nu poate fi adoptat în cazul în care nu se emite niciun aviz sau dacă o majoritate simplă a membrilor comitetului se opune.

[9] COM(2014) 572 final.

2012	6	Produse alimentare și furaje modificate genetic	0	0	6	6
2013	9	Produse alimentare și furaje modificate genetic, produse de protecție a plantelor, produse biocide, Codul vamal comunitar	0	0	9	8
2014	13	Produse alimentare și furaje modificate genetic, norme și standarde de inspecție a navelor	2	0	11	11
Total	36		4	1	31	30

Tabelul 2 – Date din Registrul de comitologie și din rapoartele anuale.

Până în prezent, Comitetul de apel a fost convocat, în principal, pentru un domeniu de politică, și anume sănătate și protecția consumatorilor, și, mai precis, pentru produsele alimentare și furajele modificate genetic și pentru produsele de protecție a plantelor. În aceste cazuri, Comitetul de apel a confirmat până acum decizia comitetelor respective de a nu emite un aviz. Comunicarea Comisiei intitulată „Reexaminarea procesului decizional în materie de organisme modificate genetic (OMG)”[10] oferă o analiză detaliată a procesului decizional aplicat în domeniul alimentelor și furajelor modificate genetic.

În general, sesizările Comitetului de apel au avut o frecvență comparabilă cu cea a sesizărilor anterioare ale Consiliului, care nu mai sunt permise în noul cadru instituțional. Acestea din urmă s-au referit la domenii de politică similare și au avut rezultate similare. În ceea ce privește latura practică, experiența arată că statele membre au fost până acum reprezentate de membri ai reprezentanțelor permanente, în aproape toate cazurile.

3.3 Flexibilitatea de care dispune Comisia pentru a adopta măsura în lipsa unui aviz (procedura de examinare)

Regulamentul (UE) nr. 182/2011 asigură Comisiei o mai mare flexibilitate în cazurile în care, în procedura de examinare, nu se formează în comitet o majoritate calificată în favoarea sau împotriva proiectului (aceste cazuri sunt cunoscute sub denumirea „fără aviz”). Anterior, atât procedura de gestionare, cât și procedura de reglementare prevedeau că, dacă în comitet nu se emite niciun aviz și Consiliul nu acționează, Comisia „*adoptă*” măsura. În conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011, Comisia „*poate*” adopta măsura dacă în comitet sau în Comitetul de apel nu se emite niciun aviz. A fost introdusă o mai mare flexibilitate pentru a permite Comisiei să reconsidere proiectul de măsuri și să decidă dacă să adopte sau nu proiectul respectiv sau să prezinte comitetului un proiect modificat, ținând seama, printre altele, de pozițiile exprimate în comitet.

[10] COM(2015) 176 final.

Această flexibilitate sporită este supusă excepțiilor menționate la articolul 5 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, și anume dacă este vorba de anumite domenii de politică (impozitare, servicii financiare, protecția sănătății sau a siguranței oamenilor, animalelor sau plantelor sau măsuri de salvgardare multilaterale definitive), dacă actul de bază prevede că proiectul de act de punere în aplicare nu poate fi adoptat în cazul în care nu se emite niciun aviz (clauza referitoare la lipsa avizului) sau dacă o majoritate simplă a membrilor comitetului se opune. În aceste cazuri, Comisia nu poate adopta proiectul. Dacă actul este însă considerat necesar, președintele poate înainta comitetului o versiune modificată a actului de punere în aplicare sau poate sesiza Comitetul de apel. Includerea în actul de bază a unei clauze referitoare la lipsa avizului trebuie să răspundă unei nevoi specifice și trebuie să fie justificată de legiuitor. De la intrarea în vigoare a Regulamentului (UE) nr. 182/2011, Comisia a făcut declarații în acest sens în aproximativ 30 de cazuri, deoarece legiuitorul introdusese astfel de clauze în actul de bază fără a le justifica. Până în prezent, majoritatea voturilor în favoarea lipsei unui aviz au avut însă loc în domenii care intră deja sub incidența domeniilor specifice de politică menționate la articolul 5 alineatul (4), în care Comisia nu poate adopta acte fără a sesiza Comitetul de apel, sau în domenii (în special domeniul vamal, agricultură, cooperare pentru dezvoltare și comerț) în care nu se aplică niciuna dintre cele trei excepții și în care Comisia poate oricum adopta actul, fără a fi nevoie să sesizeze Comitetul de apel.

	Lipsa avizului în procedura de examinare	Comisia a adoptat măsura	Comisia nu a adoptat măsura
2011	67	63	4
2012	73	70	3
2013	49	47	2
2014	45	42	3
Total	234	222	12

Tabelul 3 – Date extrase din Registrul de comitologie (cu excepția datelor referitoare la Comitetul de apel). Datele pot fi diferite de cele din rapoartele anuale.

Conform datelor de mai sus, Comisia nu utilizează frecvent posibilitatea de a nu adopta actul în lipsa unui aviz. În practică, flexibilitatea Comisiei este redusă semnificativ în cazurile legate de autorizarea unor produse sau substanțe, de exemplu, în domeniul produselor alimentare și furajelor modificate genetic, întrucât Comisia are obligația de a adopta o decizie (de autorizare sau de interzicere a punerii pe piață) într-un interval de timp rezonabil și nu se poate abține de la adoptarea unei poziții. În aceste cazuri, Comisia este, de asemenea, împiedicată să adopte proiectul de act în lipsa unui aviz al comitetului; pentru a putea face acest lucru, trebuie să trimită mai întâi proiectul de act Comitetului de apel. Aceasta explică parțial și de ce Comitetul de apel a fost până acum convocat mai ales în legătură cu acest domeniu de politică. Pentru a răspunde situației speciale din domeniul produselor alimentare și furajelor modificate genetic, și în urma soluției găsite pentru autorizațiile de cultivare, Comisia a adoptat în aprilie 2015 o propunere[11] de modificare a cadrului legislativ. Deși

[11] Propunere de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1829/2003 în ceea ce privește posibilitatea statelor membre de a restricționa sau de a interzice

procesul de autorizare este menținut, propunerea prevede că statele membre pot restricționa sau interzice utilizarea pe teritoriul lor a produselor alimentare sau a furajelor modificate genetic. Recurgerea la această posibilitate trebuie să se bazeze pe alte motive decât cele legate de riscurile pentru sănătatea umană și animală și pentru mediu, care sunt administrate la nivelul UE.

Flexibilitatea recent acordată Comisiei de a decide dacă să adopte sau nu un proiect de act de punere în aplicare în cazul lipsei unui aviz este utilă. Deși a fost utilizată până în prezent numai în câteva cazuri[12], această posibilitate a permis Comisiei să reevalueze proiectul de măsură, după ce rezultatele votului și discuția din comitet au arătat că acesta nu se bucura de cel mai larg sprijin posibil în comitet.

3.4 Criteriile de alegere a procedurii

Regulamentul (UE) nr. 182/2011 stabilește criteriile de alegere a procedurii. Articolul 2 alineatul (2) prevede o serie de cazuri în care se presupune, în general, că se aplică procedura de examinare. Procedura de consultare se aplică, în principiu, în toate cazurile în care nu se aplică procedura de examinare. Criteriile de alegere a procedurii de examinare sunt similare cu cele prevăzute în Decizia din 1999 privind procedurile comitetelor. În general, se pare că alegerea procedurii nu a fost controversată. O excepție notabilă o constituie cazul comitetului de conciliere care a discutat, în principal, despre alegerea procedurii (în legătură cu acordarea de asistență macrofinanciară Georgiei[13]).

	Acte adoptate în conformitate cu procedura de examinare	Acte adoptate în conformitate cu procedura de consultare
2011	1 311	77
2012	1 591	121
2013	1 579	143
2014	1 437	122

Tabelul 4 – Date extrase din Registrul de comitologie. Datele pot fi diferite de cele din rapoartele anuale.

Procedura de examinare este, în mod clar, procedura aplicată în majoritatea cazurilor; numai aproximativ 10 % din avize sunt adoptate prin procedura de consultare. Acest raport reflectă în mare măsură raportul observat între procedura de gestionare/reglementare și procedura de consultare în regimul anterior.

3.5 Dreptul de control al Parlamentului European și al Consiliului în cazul actelor de bază adoptate prin procedura legislativă ordinară

Ambii legiuitori trebuie să fie în permanență corect informați în legătură cu procedurile comitetelor, prin intermediul Registrului de comitologie. Legiuitorii au drept de control asupra proiectelor de acte de punere în aplicare, care se bazează pe acte adoptate prin

utilizarea produselor alimentare și furajelor modificate genetic pe teritoriul lor, COM(2015) 177 final, 22.4.2015.

[12] Unul dintre acestea a fost proiectul de Regulament de punere în aplicare al Comisiei de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 29/2012 privind standardele de comercializare a uleiului de măsline, pe care Comisia a decis să nu îl adopte.

[13] 2010/0390(COD)

procedura legislativă ordinară. În consecință, în orice etapă a procedurii, aceștia pot semnala Comisiei că proiectul depășește competențele de executare prevăzute de actul de bază. Într-un astfel de caz, Comisia trebuie să reexamineze proiectul și să informeze Parlamentul European și Consiliul dacă intenționează să îl mențină, să îl modifice sau să îl retragă.

Cele două diferențe principale față de situația anterioară constau în faptul că nu mai există o anumită perioadă stabilită pentru control și că dreptul de control se aplică și Consiliului. Abolirea perioadei de așteptare de o lună a condus la un câștig de eficiență și nu s-a dovedit a fi problematică, mai ales pentru că, în practică, intervalul de timp mediu dintre votul în comitet și adoptarea actului de punere în aplicare este cuprins între 30 și 50 de zile (deci este mai lung, în orice caz, decât perioada anterioară de o lună). Consiliul nu a utilizat dreptul de control, iar Parlamentul European l-a utilizat numai în 4 cazuri până la sfârșitul lunii ianuarie 2016[14]. Într-unul dintre acestea, Parlamentul European a adoptat o rezoluție[15] după adoptarea actului de punere în aplicare, criticând intervalul scurt dintre transmiterea actului către comitet și adoptarea acestuia.

3.6 Cerințe procedurale specifice pentru măsurile de apărare comercială (măsurile antidumping și cele compensatorii)

Noutatea față de sistemul anterior constă în faptul că și măsurile de apărare comercială (măsurile antidumping și cele compensatorii) sunt supuse controlului comitetelor, deși cu garanții specifice. În primul rând, pentru măsurile antidumping și cele compensatorii în cazul cărora comitetul nu emite niciun aviz și o majoritate simplă se opune proiectului de act de punere în aplicare, trebuie sesizat Comitetul de apel. Sunt prevăzute, de asemenea, un proces de consultare a statelor membre și termene specifice mai scurte. În al doilea rând, în etapa Comitetului de apel, sunt instituite norme specifice care împiedică Comisia să adopte măsuri de salvgardare multilaterale definitive în lipsa unui aviz pozitiv.

În practică, a fost necesar să se modifice legislația comercială respectivă înainte de intrarea în vigoare a acestor modificări, pentru ca deciziile în domeniu să poată fi supuse procedurilor de control de către statele membre al actelor de punere în aplicare ale Comisiei. Situația anterioară fiind diferită, dispozițiile de aliniere din Regulamentul (UE) nr. 182/2011 nu puteau fi aplicate încă. Prin urmare, Regulamentul (UE) nr. 182/2011 a început să se aplice după adoptarea, în ianuarie 2014, a legislației respective de aliniere[16]. În consecință, experiența acumulată în domeniul dispozițiilor specifice este relativ limitată și se referă numai la activitatea Comitetului privind instrumentele de apărare comercială (C 44100).

[14] P7_TA(2014)0096, P8_TA(2015)0409, P8_TA-PROV(2015)0456 și P8_TA-PROV(2015)0455.

[15] P7_TA(2014)0096

[16] Regulamentul (UE) nr. 37/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 ianuarie 2014 de modificare a anumitor regulamente privind politica comercială comună în ceea ce privește procedurile de adoptare a anumitor măsuri, JO L 18, 21.1.2014, p. 1-51.

	Avize	Măsuri adoptate*	Avize pozitive	Fără aviz	Avize negative	Sesizări ale Comitetului de apel
2014	35	30	25	10	0	0
2015	43	43	40	2	1	0

Tabelul 5 – Date extrase din Registrul de comitologie şi din rapoartele anuale*. Numărul total de avize pozitive emise de comitete poate fi diferit de numărul de acte adoptate de Comisie, dacă actele nu sunt adoptate în anul în care sunt emise avizele, ci în anul următor.

Până în prezent, în cazurile în care nu s-au emis avize, nu a existat în comitet o majoritate simplă care să se opună proiectului de act de punere în aplicare, astfel încât Comitetul de apel nu a fost sesizat.

3.7 Proceduri specifice

Articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011 prevede posibilitatea Comisiei de a adopta un act de punere în aplicare, fără a-l transmite în prealabil comitetului, din motive imperative de urgență justificate în mod corespunzător și dacă actul de bază prevede acest lucru. Avizul comitetului se obține ulterior și, dacă se aplică procedura de examinare, Comisia trebuie să abroge actul în cazul unui aviz negativ. Pentru măsurile antidumping și cele compensatorii provizorii, se aplică norme specifice. Comisia nu a recurs la această procedură decât în foarte puține cazuri, în principal în domeniul instrumentelor de apărare comercială și în cadrul procedurii de consultare.

O altă dispoziție, care prevede posibilitatea de a adopta acte, în pofida unui aviz negativ sau a lipsei avizului, pentru a evita o perturbare semnificativă a piețelor agricole sau un risc la adresa intereselor financiare ale Uniunii, este stabilită la articolul 7. Până în prezent, nu a fost necesar să se recurgă la această procedură.

3.8 Alinierea acquis-ului existent la noile proceduri

Articolul 13 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011 prevede alinierea automată la noile proceduri a tuturor trimiterilor la procedurile existente ale comitetelor, cu excepția procedurii de reglementare cu control. Această aliniere automată a asigurat o trecere fără dificultăți la noul sistem. Pentru actele legislative în vigoare, care conțin în prezent trimiteri la procedura de reglementare cu control, Regulamentul (UE) nr. 182/2011 nu prevede o aliniere automată. Comisia și-a luat angajamentul de a revizui dispozițiile legate de această procedură, pentru a le adapta în timp util în conformitate cu criteriile prevăzute în Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (o declarație în acest sens a fost publicată în Jurnalul Oficial împreună cu Regulamentul privind procedura comitetelor[17]). Respectând acest angajament, Comisia a înaintat în 2013 trei propuneri legislative de aliniere orizontală[18]. În urma stagnării negocierilor interinstituționale privind aceste dosare, după cum a anunțat în Programul său de lucru pentru 2015[19], Comisia a retras propunerile[20]. În Acordul interinstituțional privind o mai

[17] JO L 55, 28.2.2011, p. 19.
[18] COM(2013) 451 final, COM(2013) 452 final și COM(2013) 751 final.
[19] COM(2014) 910 final.

bună legiferare[21], Comisia s-a angajat să înainteze, până la sfârșitul anului 2016, o nouă propunere de aliniere a actelor legislative care conțin încă trimiteri la procedura de reglementare cu control. Între timp, un mare număr de măsuri continuă să fie adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control (a se vedea tabelul 1)[22]. În perioada intermediară, de fiecare dată când Comisia face o propunere de modificare a dispozițiilor de fond ale unui act legislativ care fac trimitere la procedura de reglementare cu control, propunerea respectivă conține și o aliniere la noul regim a dispozițiilor referitoare la procedura de reglementare cu control.

4. Concluzii

Regulamentul (UE) nr. 182/2011 a permis în ultimii cinci ani utilizarea efectivă de către Comisie a competențelor de executare sub controlul statelor membre. Cadrul existent permite o cooperare eficientă și constructivă între Comisie și statele membre. Comisia nu a identificat aspecte care ar impune sau ar justifica înaintarea unei propuneri legislative de modificare a Regulamentului (UE) nr. 182/2011 în acest moment. Comisia invită Parlamentul European și Consiliul să ia act de prezentul raport.

[20] (2015/C 80/08), JO C 80, 7.2.2015, p. 17.

[21] A se vedea nota de subsol 6.

[22] Alinierea a aproximativ 160 de acte de bază, care nu fuseseră aliniate la procedura de reglementare cu control (în principal, acte de bază care nu au făcut obiectul procedurii de codecizie înainte de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona), se efectuează progresiv și, cu puține excepții, este aproape finalizată.